Ullása VI. fol. 36^a; VII. fol. 54^b; VIII. fol. 58^b; IX. fol. 63^a; X. fol. 75^b.

Codex post annum 1815 parum accurate exaratus est. (WILSON 226.)

505.

Opuscula tria. Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 126. Long. 13. Lat. 5.

Foll. 1—110. Linn. 9. Kuvalayánandas, liber ab Apyadíkshita, Venkaṭae, Vijayanagarae regis, jussu, nisi fallor, exeunte seculo sexto decimo, compositus. Incipit: ज्ञम-रोक्वरीभारभ्रमरीमुखरीकृतं दूरीकरोतु दुरितं गौरीचरणपंकनं १ परस्प-रतपःसंपत्मलायितपरस्परी प्रपंचमातापितरी प्रांची जायापती स्तुमः २ etc. जलंकारेषु वालानामवगाहनसिद्धये लिलतः क्रियते तेषां लस्यलक्षणसंग्रहः ॥४॥

In conscribendo libro auctor antiquiore Jayadevae opere, Chandráloka appellato, usus est, quod et quinto procemii disticho,

येमां चंद्रालोके दृश्यंते लस्पलद्यणश्चोकाः।
प्रायस्त एव तेपामितरेमां त्वभिनवा विरच्यंते॥

et epilogo declarat:

श्चमुं कुचलयानन्दमकरोदप्यदीक्षितः। नियोगाडेंकटपतेनिरुपाधिकृपानिधेः॥१॥ चंद्रालोके विजयते शारदागमसंभवः। हृद्यः कुचलयानंदो यत्प्रसादादभूद्यं॥२॥

In fine haec subscriptio legitur: Iti ṣrímadadvaita-vidyácháryaṣrí-Bharadvája-kuladhikaustubha-Ṣríranga-rájá-dhvaríndra-Varadasúnor Apyadíkshitasya kṛitiḥ Kuvalayándaḥ samáptaḥ.

Liber anno 1842 Poonae editus est.

Haec voluminis pars anno 1796 exarata est. (WILSON 332^a.)

506.

Foll. 49-74. Linn. 20, 21. Rasataranginí, quo libro, capita octo (taranga) continente, Bhánudattas, Gaṇapatis (Gaṇeṣvara) filius, Vidarbhensis, de πάθεσι ποιητικοίς accurate et dilucide exposuit. Incipit:

लक्षीमालोक्य etc.

भारत्याः शास्त्रकांतारश्रांतायाः शियकारिणी क्रियते भानुना भूरिरसा रसतरंगिणी २ वाणीकमलिनी भानोरेषा रसतरंगिणी हंसाः कृतिथयस्तत्र युक्तमत्र प्रतीयतां ३

I. Stháyibhávanirúpaṇam, fol. 51^a; II. Vibhávanirúpaṇam, fol. 52^b; III. Anubhávanirúpaṇam, fol. 54^b; IV. Sáttvikabhávanirúpaṇam, fol. 56^a; V. Vyabhichá-

rabhávanirúpaṇam, fol. 63^a; VI. Ṣṛingáranirúpaṇam, fol. 67^b; VII. De reliquis affectibus, fol. 71^a; VIII. Qui affectus alios affectus producant, quinam concordent, quive alii discordent, definitur.

Disticha, quae exempli causa proponuntur, plurima auctor ipse composuit. Praeter Bharatae aphorismos, quos frequentissime citat, Kádambarím semel, semelque Rasaratnadípiká librum (cap. I.) laudat, Gaṇapatis patris strophas nonnullas profert, ad Rasamanjarím lectores in cap. V. relegat.

Haec voluminis pars post annum 1810 satis accurate exarata est. (Wilson 340^b.)

507.

Opuscula varia. Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 179. Long. 10. Lat. 4.

Foll. 1-16. Linn. 10. Continetur his foliis Rasamanjarí (saporis poetici surculus), libellus a Bhánudatta scriptus. Incipit: ज्ञात्मीयं चरणं दथाति पुरतो निम्नोनगायां भुवि etc. विद्वालुलमनोभृंगरसव्यासंगहेतवे। एषा प्रकाश्यते
श्रीमद्वानुना रसमंजरी ॥२॥ तत्व रसेषु शृंगारस्याऽभ्यहितत्वेन तदालंवनविभावत्वेन नायिका नाविक्यत्यते॥

Hujus libelli parte majore auctor mulierum (fol. 1–12^a.), reliqua virorum, qui in τῷ ἐρωτικῷ πάθει primas partes agunt (náyiká, náyaka), species varias eorundemque animi motus et indicia definivit, et versibus suis illustravit. Cf. Sáhityadarpaṇa ��-٩२२. In fine haec leguntur:

तातो यस्य गणेश्वरः कविकुलालंकारचूडामणि-देंशो यस्य विदर्भभूः सुरसिरिकङ्कोलिकिमीरिता। पद्येन स्वकृतेन तेन कविना श्रीभानुना योजिता वाग्देवीश्रुतिपारिजातकुसुमस्पर्धाकरी मंजरी॥

De codicibus Berolinensibus cf. Weber Catal. p. 174. Haec voluminis pars hoc seculo ineunte exarata est. Folia 9-90. interciderunt. (WILSON 493^a.)

508.

Foll. 17-68. Linn. 8. Rasamanjaríprakáṣas, commentarius ad Rasamanjarím a Nágeṣa, Ṣivabhaṭṭae filio, scriptus. Incipit:

सामिनीलोत्पलश्यामं वपुर्यस्य विभाति सः ॥ यामिनीद्यितद्योतमानः सो स्तु शिवाय नः ॥१॥ नागेशभट्टनामा शिवभट्टसुधीसुतो सुदे विदुषां -रसमञ्जरीप्रकाशं रचयामि मितैवचोभिर्थयनैः ॥२॥

Haec folia anno 1819 exarata sunt. (WILSON 493b.)